

Gogol:Az orr

Szerző dezs

Kötelező olvasmány,rövid összefoglaló elemzése

Gogol
Az
orr
(>A)

Szereplők:

Ivan Jakovlevics, borbély
Praszkovja Oszipovna, Ivan
Jakovlevics felesége
Platon Kuzmics Kovaljov,
törvényszéki ülnök
Csehtarjova,
államtanácsosné
Jarizskin, szenátusi
irodafőnök
Pelageja Grigorjevna Podtocsina,
törzstisztne
Ivan, Kovaljov inasa
Filipp Ivanovics
Potáncsikov, tisztviselő
Junker, üzlettulajdonos

Történet:

1
Március
25-én Ivan Jakovlevics
borbély meglehetősen korán ébredt
pétervári lakásán.
Feleségétől reggelire
friss kenyeret kért hagymával, ám
igencsak meglepődött, mikor a cipő
közepében
egy emberi orrot talált. Rövid
töprengés után
rájött, hogy ez egyik
kuncsaftjáié,
Kovaljov törvényszéki
ülnöké. Fogta az orrot,
sétára indult, s közben mindegyre
azt kutatta, hol veszejthetné el nem mindennapi
zsákmányát. Végül
nemes
egyszerűséggel a folyóba ejtette, de erre sajnos
felfigyelt a rendőrfelügyelő,
s magához rendelte.

2

Ivan
Jakovlevics meglepetésénél
csak Kovaljové volt nagyobb. Reggel, amikor a
tükörben megvizsgálta magát,
orra
helyén csak egy lapos foltot talált.
Felöltözködött, s még
mindig kábán saját
testrésze keresésére indult. Nem
sokáig kellett kutatnia, ugyanis
szembetalálkozott egy kocsival, melyből egy
díszes egyenruhás úr szállt
ki,
akiben a saját orrára ismert! Ezután
az orr a székesegyházba hajtatott, ahol
Kovaljov meg is szólította, de az
szóra sem méltatta. A
rendőrfőnököt nem
találta otthon, ezért
kétségbeesésében a
kiadóhivatalba ment, ahol megpróbált
egy hirdetést feladni elveszett orra után, de a
hírlapigazgató ezt megtagadta.
Délután újból felkereste a
rendőrfőnököt, de az nem óhajtott vele
munkaidején
kívül beszélni.
Végül kénytelen volt
eredménytelenül hazatérni.
Nemsokára egy
fiatal rendőrtiszt jelentkezett nála, és
jelentette, hogy megtalálták az orrát,
melyet rögtön vissza is szolgáltatott.
Kovaljov rögtön elhívta
orvosát, de az
közölte, nem vállalja a
visszaragasztást. Ezt hallva levelet
küldött Podtocsina
törzstisztnek, s megfenyegette orra ellen
elkövetett
boszorkányságáért. A
válaszlevél hangvételéből
azonban meggyőződhetett róla, hogy az asszony (aki
lányának már éppen
megkérni készült a kezét),
nem tud semmiről. Eddigre az eset
már közszájon forgott, olyan
szóbeszéd járta, hogy Kovaljov orra
Pétervár
utcáin sétál, noha
valójában soha senki nem látta.

3
Április
7-én aztán nem várt
öröm
köszöntött Kovaljovra. Reggel
orrát újból a helyén
találta. Hogy történt? Senki
sem tudja. Kicsivel később Ivan Jakovlevics jelentkezett
félénken a
törvényszéki
ülnöknél, hogy
megborotválhassa. Mikor Kovaljov orrát a
helyén

találta, ő is felettebb meglepődött. Az
ülnök viszont nyíltan megtiltotta, hogy
akár csak egy ujjal is érintse eme
testrészét. A kissé furcsa
történetet az író
költői kérdése zárja: hogyan
is választhat egy szerző egy ilyen
témát műve
számára...